

Sygn. akt I Cz 286/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Przemyślu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Grażyna Mrozowicz

Sędziowie: SO Bogdan Ziemiański

S. S. (spr.)

Protokolant: st. sekretarz sądowy Joanna Żygała

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2013 r. w Przemyślu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. K.

przeciwko (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę kwoty 10 945 zł

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Jarosławiu

z dnia 5 lipca 2013 roku, sygn. akt I C 142/12

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 lipca 2012 r. Sąd Rejonowy w Jarosławiu przyznał biegłemu sądowemu J. K. wynagrodzenie za sporządzenie opinii w sprawie w kwocie 700,70 zł, natomiast w pozostałym zakresie wniosek biegłego o przyznanie wynagrodzenia oddalił.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd pierwszej instancji naprowadził, że postanowieniem z dnia 11 czerwca 2012 r. dopuszczono w sprawie dowód z opinii biegłego lekarza specjalisty ortopedy na okoliczność ustalenia zakresu doznanych obrażeń, nasilenia cierpienia i możliwości ujawnienia się

w przyszłości dalszych negatywnych następstw wypadku, jakiemu uległ powód w dniu 13 sierpnia 2011 r.

W dniu 8 sierpnia 2012 r. biegły złożył pisemną opinię w sprawie i przedłożył rachunek na kwotę 1 146,60 zł. Według karty pracy biegłego przez 16 godzin czytał i analizował on dokumentację sądową i medyczną zamieszczoną w aktach sprawy, jedną godzinę prowadził badanie powoda oraz dokumentacji radiologicznej, przez 5 godzin dokonywał analizy porównawczej danych uzyskanych z analizy akt sądowych z danymi uzyskanymi podczas oględzin lekarskich, zaś przez 14 godzin opracowywał ostateczną pisemną

opinię. Łącznie wydanie opinii zajęło biegłemu J. K. 36 godzin. Do opinii tej strony żadna ze stron nie wniosła zarzutów.

Postanowieniem z dnia 31 października 2012 r. Sąd przyznał biegłemu wynagrodzenie zgodnie z przedłożonym rachunkiem.

Zażalenie na to postanowienie złożył pozwany wnosząc o jego uchylenie, ewentualnie zmianę i przyznanie biegłemu wynagrodzenia w kwocie 382,20 zł i zarzucając, że przyznane biegłemu wynagrodzenie jest wygórowane.

Rozpoznając zażalenie Sąd Okręgowy w Przemyślu postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2013r. uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu postanowienia wskazano, iż w aktach sprawy brak jest karty pracy biegłego wobec czego zaskarżone postanowienie nie nadaje się do merytorycznej kontroli.

Rozpoznając ponownie wniosek biegłego o przyznaniu wynagrodzenia Sąd pierwszej instancji postanowieniem z dnia 5 lipca 2013 r. przyznał biegłemu wynagrodzenie w kwocie 700,70 zł, oddalając wniosek w pozostałym zakresie.

Uzasadniając powyższe orzeczenie Sąd wskazał, iż zgodnie z art 288 k.p.c. biegły ma prawo do wynagrodzenia za stawiennictwo do sądu i wykonaną pracę.

Z kolei według § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym (Dz.U. z 1975, poz. 46 Nr 254) obowiązującego w dacie wydania opinii przez biegłego, koszty przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym obejmują:

- 1) wynagrodzenie biegłych za wykonaną pracę,
- 2) koszty zużytych materiałów,
- 3) inne wydatki niezbędne do wydania opinii.

Według § 2 tego rozporządzenia podstawę obliczenia wynagrodzenia biegłych sądowych za wykonaną pracę, zwanego dalej „wynagrodzeniem biegłych”, stanowi kwota bazowa dla osób, o których mowa w art. 5 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255 i z 2000 r. Nr 19, poz. 239), której wysokość, ustaloną według odrębnych zasad, określa ustawa budżetowa. Wynagrodzenie biegłych za wykonaną pracę wynosi za godzinę pracy od 1,2% do 1,7% podstawy obliczania. W razie złożonego charakteru problemu będącego przedmiotem opinii, wynagrodzenie określone w ust. 2 może być na wniosek zainteresowanego podwyższone w granicach do 50% stawki, jeżeli biegły ma dyplom ukończenia studiów wyższych lub dyplom mistrzowski oraz pełni funkcję biegłego sądowego nie krócej niż jedną kadencję lub rzeczoznawcy przez okres co najmniej pięciu lat.

Następnie Sąd wskazał, iż z treści § 4 rozporządzenia wynika, iż wynagrodzenie biegłych z zakresu medycyny za wykonaną pracę określa się według taryfy stanowiącej załącznik nr 1 do rozporządzenia.

Z kolei według § 10 tego rozporządzenia jeżeli rozporządzenie ustala dolną i górną granicę stawki wynagrodzenia, przy określaniu wynagrodzenia należy mieć na uwadze w szczególności kwalifikacje biegłego lub innych osób biorących udział w opracowaniu opinii lub w czynności sądowej, stopień złożoności problemu będącego przedmiotem opinii oraz warunki, w jakich opracowano opinię lub dokonano czynności sądowej.

Załącznik nr 1 do rozporządzenia w pozycji nr 11 wskazuje, iż za wydanie opinii wyłącznie na podstawie akt sprawy przez biegłych z zakresu medycyny wynagrodzenie wynosi od 4,8 do 20,4 procent kwoty bazowej dla jednego biegłego.

Sąd Rejonowy wskazał, iż rozpoznając sprawę ponownie, ustalił, iż karta pracy biegłego umieszczona została bezpośrednio na rachunku. Rachunek ten znajdował się w aktach sądowych, ale rzeczywiście nie był doszuty do akt jak to trafnie zauważył Sąd Okręgowy. Po doszyciu tego rachunku zawierającego kartę pracy biegłego do akt można było przystąpić, zgodnie z zaleceniem Sądu Okręgowego, do jego analizy pod względem merytorycznym.

Sąd pierwszej instancji powołał się dalej na orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 13.10.1998r. (IV PZ 66/88), zgodnie z którym przy ustalaniu wysokości należnego biegłemu wynagrodzenia decydujące znaczenie ma nie ilość rzeczywiście wykorzystanego przez biegłego czasu lecz ilość czasu niezbędnego do prawidłowego opracowania opinii przez specjalistę dysponującego niezbędnymi wiadomościami w danej dziedzinie.

Przenosząc powyższe uregulowania prawne oraz ich wykładnię, na grunt rozpoznawanej sprawy Sąd pierwszej instancji ocenił, iż wykazane

w karcie pracy godziny jakie biegły przeznaczył na czytanie akt, a następnie na opracowanie opinii są zawyżone. Czytanie akt sprawy i analiza dokumentacji medycznej zdaniem Sądu nie mogła zająć biegłemu 16 godzin. Do momentu wydania opinii akta sądowe obejmowały łącznie 76 stron. Część zgromadzonej dokumentacji nie wchodziła w ogóle w zakres zainteresowania biegłego. Dotyczy to np. pełnomocnictw, opłat sądowych, potwierdzeń odbioru korespondencji itp. Tak więc po odliczeniu tej wpadkowej dokumentacji okaże się, że biegły miał do czytania i analizowania nieznacznie ilość materiału sądowego plus dodatkowo dokumentację zawartą w aktach szkodowych. Na analizę tego materiału zdaniem Sądu wystarczyło 6 godzin.

Także określenie przez biegłego, że na wydanie ostatecznej opinii potrzebował 16 godzin jest zdaniem Sądu nieadekwatne do ostatecznej opinii. Na tę czynność biegły przeznaczył nie więcej niż 10 godzin pracy.

Uwzględniając zatem zakres przedmiotowy opinii i nakład pracy biegłego wynagrodzenie należne biegłemu wynosić powinno 700,70 zł (22 godz. x 31,85 zł).

Dalej idące żądanie biegłego o przyznanie wynagrodzenia w świetle poczynionych wyżej ustaleń było zdaniem Sądu Rejonowego nieuzasadnione.

Wskazane na wstępie postanowienie pozwany (...) S.A. V. (...) w W. zaskarżył zażaleniem, w którym zarzucił naruszenie art. 90 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 14 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym wskutek przyjęcia, iż wydanie opinii w niniejszej sprawie generowało 22 godziny pracy, podczas gdy zapoznanie się z dokumentacją medyczną zalegającą w aktach sprawy oraz sporządzenie opinii nie wymaga wskazanego przez Sąd okresu czasu.

Wskazując na powyższe zarzuty zażalenia pozwany wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania wraz z pozostawieniem temuż Sądowi rozstrzygnięcia w zakresie kosztów postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący podniósł, że czas jaki Sąd pierwszej instancji przyjął za niezbędny do sporządzenia opinii: tj. 6 godzin na zapoznanie się z aktami oraz 10 godzin na opracowanie ostatecznej opinii, jest w dalszym ciągu zawyżony. Zdaniem skarżącego czas 4 godzin jest wystarczający na wykonanie takich czynności jak zapoznanie się z aktami sprawy i ich analizę, gdyż dokumentacja medyczna w niniejszej sprawie obejmuje zaledwie 11 kart. Czas na opracowanie opinii w sprawie, wobec nieskomplikowanego charakteru problemu, nie powinien przekraczać zaś od 4 do 5 godzin. Na uwagę zasługuje zdaniem skarżącego również fakt, iż do sporządzenia opinii strony nie wnosiły żadnych zarzutów biegły nie był zatem zobowiązany do sporządzenia opinii uzupełniającej.

Zdaniem pozwanego sporządzona przez biegłego J. K. opinia jest opinią standardową i nie odnosi się do szczególnie zawiłych zagadnień medycznych.

Kolejno skarżący podniósł, że wynagrodzenie określa się w całości lub części według stawki wynagrodzenia za godzinę pracy, należy zatem przedstawić sądowi wraz z rachunkiem dwa egzemplarze karty pracy sporządzonej według wzoru ustalonego odrębnie (§ 12 w/w rozporządzenia). Dopiero ten dokument wraz z przedłożonym rachunkiem stanowi podstawę do ustalenia i przyznania biegłemu wynagrodzenia przez Sąd (§ 14 rozporządzenia).

Sąd Okręgowy dokonując analizy kolejnych ponumerowanych kart akt sądowych stwierdził, iż brak jest w nich rachunku wraz z kartą pracy biegłego, dlatego też nie mógł samodzielnie dokonać analizy merytorycznej sprawy.

Wobec powyższego Sąd I instancji rozpatrując ponownie sprawę nie mógł samodzielnie, bez wezwania biegłego dokonać doszycia rachunku wraz z kartą pracy biegłego, którego jak słusznie zauważył Sąd Okręgowy brakowało w aktach sprawy.

Stąd Sąd I instancji powinien zatem zdaniem skarżącego ponownie rozpoznać wniosek biegłego o przyznanie mu wynagrodzenia wraz z załączonym rachunkiem i kartą pracy. Sąd dopiero po otrzymaniu w/w dokumentów powinien dokonać ich stosownej analizy w oparciu wskazane przepisami kryteria, mając też na uwadze rzetelność i przydatność przedmiotu opinii dla rozstrzygnięcia sprawy.

Biorąc pod uwagę powyższe wskazać należy, iż Sąd I instancji wydając zaskarżone postanowienie, pominął prawidłowy sposób wyliczenia wynagrodzenia biegłemu, wskazany przepisami prawa.

Nadto kwota przyznana biegłemu zaskarżonym postanowieniem jest zdaniem skarżącego zawyżona, stąd wnosil jak na wstępie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego podlegało oddaleniu, wbrew bowiem stanowisku skarżącego Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił wysokość należnego biegłemu wynagrodzenia za sporządzenie opinii w sprawie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z art. 90 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę określa się, uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy, a wysokość wydatków niezbędnych do wykonania czynności - na podstawie złożonego rachunku.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr 46, poz. 254 z późn. zm.), opiera wynagrodzenie biegłych za wykonaną pracę na stawce godzinowej. Te przesłanki zostały przez Sąd Rejonowy spełnione bowiem zaskarżone postanowienie mając na względzie jego motywy opiera się na takich właśnie kryteriach ustalenia wysokości wynagrodzenia biegłego.

Sąd Okręgowy po dokonaniu analizy akt sprawy, a przede wszystkim opinii sporządzonej przez biegłego J. K. uznał, że w świetle wyżej przedstawionych uregulowań prawnych oraz wykładni powołanych przepisów nie było podstaw do podzielenia zarzutów skarżącego.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutu, iż Sąd Rejonowy przyjął zbyt dużą ilość godzin za niezbędną do sporządzenia przez biegłego sądowego J. K. opinii w przedmiotowej sprawie wskazać, należy, iż zarówno nakład pracy, jak i ilość czasu, którą trzeba poświęcić na określoną czynność, zależne są od wielu czynników, a wśród nich także od indywidualnych cech wykonawcy i indywidualnych cech czynności. Podane kryteria, wpływające na wysokość należnego biegłemu wynagrodzenia mogą być więc z natury rzeczy sprawdzone tylko w przybliżeniu.

Dokonując natomiast analizy zgromadzonego materiału dowodowego i oceniając na tej podstawie stopień skomplikowania sprawy pod względem faktycznym i prawnym, Sąd Okręgowy podzielił stanowisko Sądu Rejonowego,

który w świetle w/w kryteriów poddał kontroli sporządzoną przez biegłego opinię i zasadnie przyznał mu z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie ustalonej w zaskarżonym postanowieniu.

Ponadto nie zasługuje na podzielnie zarzut, że Sąd pierwszej instancji nie mógł rozpoznać niniejszej sprawy bez wezwania biegłego o ponowne przedłożenie rachunku oraz karty pracy, skoro biegły już takie dokumenty przedłożył, a Sąd był w ich posiadaniu.

Z tych przyczyn Sąd Okręgowy na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oraz powołanych wcześniej przepisów orzekł jak w sentencji.